

Dimecres 3 de Quaresma

Text de l'Evangelí (Mt 5,17-19): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «No penseu que he vingut a abolir la Llei o els Profetes; no he vingut a abolir sinó a donar compliment. Perquè, en veritat us ho dic: mentre no passin el cel i la terra, no passarà ni un iod ni un àpex de la Llei, que no s'hagi complert tot. Aquell, doncs, que violi un d'aquests manaments més petits i ho ensenyi així als altres, serà tingut pel més petit al regne dels cels. En canvi, aquell qui ho compleixi i ensenyi, serà tingut per gran al regne dels cels».

© Albada Editorial / evangeli.net

«No penseu que he vingut a abolir la Llei o els Profetes; no he vingut a abolir sinó a donar compliment»

Mn. Vicenç GUINOT i Gómez
(Sant Feliu de Llobregat, Espanya)

Avui dia hi ha molt de respecte per les diferents religions. Totes expressen la recerca que l'home fa de la transcendència, del més enllà, de les realitats eternes. En canvi, en el cristianisme, que endinsa les seves arrels en el judaisme, aquest fenomen és a l'inrevés: és Déu qui busca l'home.

Tal com recordà Joan Pau II, Déu desitja acostar-se a l'home. Déu vol adreçar-li les seves paraules, mostrar-li el seu rostre perquè cerca la intimitat amb ell. Això es fa realitat en el poble d'Israel, poble escollit per Déu per rebre les seves paraules. Aquesta és l'experiència que té Moisès quan diu: «Quina és la nació que tingui els seus déus tan a prop, com el Senyor, el nostre Déu, és a prop nostre sempre que l'invoquem?» (Dt 4,7). I, encara, el salmista canta que Déu «anuncia les seves paraules als fills de Jacob, als fills d'Israel, els seus decrets i decisions. No ha obrat així amb cap altre poble» (Ps 147,19-20).

Jesús, doncs, amb la seva presència porta a compliment el desig de Déu d'acostar-se

a l'home. Per això, diu que «no penseu que he vingut a abolir la Llei o els Profetes; no he vingut a abolir sinó a donar compliment» (Mt 5,17). Ve a enriquir-los, a il·luminar-los perquè els homes coneguin el veritable rostre de Déu i puguin entrar en intimitat amb Ell.

En aquest sentit, menysprear les indicacions de Déu, per insignificants que siguin, comporta una coneixença raquíctica de Déu i per això, un serà tingut per petit en el Regne del Cel. I és que, com deia sant Teòfil d'Antioquia, «Déu és vist pels qui poden veure'l; els cal només tenir oberts els ulls de l'esperit (...), però alguns homes els tenen entelats».

Aspirem, doncs, en la pregària a seguir amb gran fidelitat totes les indicacions del Senyor. Així, arribarem a una gran intimitat amb Ell i, per tant, serem tinguts per grans en el Regne del Cel.

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

-

«Per tal de preparar l'home per a la vida d'amistat amb Déu, el Senyor va donar les paraules del Decàleg: per això, aquestes paraules continuen vàlides també per a nosaltres, i la vinguda en carn de Nostre Senyor no les va abolir, ans al contrari les hi va donar plenitud i universalitat» (Sant Ireneu)

-

«Tots els manaments revelen el seu ple significat com una exigència d'amor, i tots es reuneixen en el gran manament: estimar Déu amb tot el cor i els altres com a tu mateix» (Francesc)

-

«La Llei evangèlica completa els manaments de la Llei. El Sermó del Senyor, lluny d'abolir o de rebaixar les prescripcions morals de la Llei antiga, n'extreu les virtualitats amagades i en fa sortir exigències noves: en revela tota la veritat divina i humana» (Catecisme de l'Església Catòlica, n° 1.968)